

Udskrift af Arbejdsrettens dom af 30. maj 2017

I sag nr.: AR2016.0083

Landsorganisationen i Danmark
for
Fagligt Fælles Forbund
(Advokat Pernille Leidersdorff-Ernst)
mod
Dansk Arbejdsgiverforening
for
Danske Mediers Arbejdsgiverforening
(Advokat Søren Møller Rasmussen)

Dommere: Nils Juhl Andreasen, Tage Arentoft, Lars Hjortnæs (retsformand), Morten Schønning Madsen, Tina Reismann, Benny Rosberg og Mads Øland.

Indledning

Sagen angår, om indklagede skal betale bod for et begået overenskomstbrud ved ikke rettidigt at have fremsendt svarskrift i en faglig voldgiftssag gennemført efter reglerne i Fællesoverenskomst for Provinsen mellem Danske Mediers Arbejdsgiverforening og Fagligt Fælles Forbund 2014-2017.

Parternes påstande

Klager, Landsorganisationen i Danmark for Fagligt Fælles Forbund, har nedlagt påstand om, at indklagede, Danske Mediers Arbejdsgiverforening, tilpligtes at betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod til Fagligt Fælles Forbund.

Indklagede, Dansk Arbejdsgiverforening for Danske Mediers Arbejdsgiverforening, har nedlagt påstand om principalt bortfald af bod, subsidiært betaling af en mindre ordensbod.

Sagsfremstilling

Af Fællesoverenskomst for Provinsen mellem Danske Mediers Arbejdsgiverforening og Fagligt Fælles Forbund 2014-2017 § 22, stk. 7, fremgår bl.a. følgende:

” Svarkrift med tilhørende bilag tilsendes den klagende organisation samt opmanden senest 10 kalenderdage før retsmødet. Den nævnte frist kan fraviges efter aftale mellem organisationerne.”

I faglig voldgiftssag (FV2015.0106) mellem denne sags parter afgjorde opmanden et formalitetsspørgsmål om overskridelse af fristen i § 22, stk. 7, ved en tilkendegivelse af 1. december 2015. I tilkendegivelsen hedder det bl.a.:

”Fristberegningen

Hovedforhandling i sagen blev i september 2015 berammet til den 3. december 2015 kl. 14.30. Klageskriftet med bilag blev sendt pr. e-mail den 10. november 2015, og svarkrift med bilag blev sendt pr. e-mail den 24. november 2015 kl. 10.13 (til opmanden) og kl. 10.30 (til LO).

Opmanden finder, at udtrykket ”senest 10 kalenderdage før retsmødet” mest naturligt må forstås således, at fristen skal beregnes fra datoen for retsmødet, dvs. fra den 3. december 2015, hvilket betyder, at svarkriftet skulle have været sendt senest den 23. november 2015 for at være rettidigt. Opmanden finder således ikke grundlag for at anvende en fristberegning svarende til den, der har fundet udtryk i selskabslovens § 21, hvorefter fristen beregnes fra dagen før den pågældende begivenhed. En anvendelse af en sådan fristberegning ville føre til, at svarkriftet skulle have været sendt senest den 22. november 2015.

Svarkriftet er herefter sendt for sent.

Virkningerne af fristoverskridelsen

...

Opmanden finder herefter, at overskridelsen af fristen for afsendelse af svarkrift ikke har udeblivelsesvirkning, men at overskridelsen efter omstændighederne kan føre til, at den berammede hovedforhandling må udsættes for at klager kan få tilstrækkelig tid til at forberede sig, ligesom overskridelsen vil kunne medføre bodsansvar for indklagede.”

Efter at opmandens tilkendegivelse var meddelt på retsmødet den 1. december 2015, oplyste klagers advokat, at klager ikke begærede hovedforhandlingen omberammet.”

Forklaringer

Hans Henrik Christiansen har forklaret bl.a., at han er ansat som advokat i Danske Mediers Arbejdsgiverforening.

Når en faglig voldgiftssag er berammet, er proceduren, at klageskrift skal indgives senest 21 kalenderdage før og svarskrift senest 10 dage før retsmødet. Faglig voldgift var berammet til den 3. december 2015, og han sendte svarskriftet med mail den 24. november 2015 omkring kl. 10-10:30. Han sendte svarskriftet med mail til opmanden og til LO, og han bad LO om at videresende det til 3F, hvilket de bekræftede, at de havde gjort. Efter et par timer kom der besked fra 3f om, at svarskriftet var afgivet for sent, og at de i den forbindelse gjorde udeblivelsesvirkning gældende.

Der blev indkaldt til et fællesmøde kort tid efter. Han deltog ikke selv i mødet, men meldingen var, at 3f og LO ville afslutte sagen mod betaling af 100.000 kr. Det ville han ikke acceptere. Det var hans opfattelse, at svarskriftet var indleveret rettidigt. Tæller man dagene, var der 10 dage til retsmødet. Han havde svarskriftet klart den 23. november 2015, og der skulle blot læses korrektur. Efter en mailveksling mellem 3F, LO, opmanden og ham besluttede opmanden at træffe en formalitetsafgørelse om spørgsmålet, hvilket skete den 1. december 2015. I afgørelsen nåede han frem til, at svarskriftet var afleveret for sent, men at det ikke skulle have udeblivelsesvirkning, og sagen blev heller ikke omberammet.

Han har aldrig tidligere været udsat for, at der opstod tvist om fristen for indlevering af skrifter. Der har heller ikke tidligere været tvist ved faglig voldgift om fristerne for processkrifter efter fællesoverenskomsten. Der har været 50-70 sager inden for området, men spørgsmålet om frister har aldrig været en tvist i den forbindelse, hvor processen har været meget pragmatisk.

Parternes argumenter

Klager har anført bl.a., at indklagede har begået brud på overenskomstens § 22, stk. 7, ved ikke rettidigt at have fremsendt svarskrift. Bestemmelsen vedrørende beregningen af fristen var ikke uklar, og forståelsen var ikke tvivlsom, hvilket opmandens formalitetsafgørelse også viser. Der foreligger ikke undskyldende omstændigheder, og fristoverskridelsen havde betydning for klager, der ikke ønskede sagen udsat.

Indklagede har anført bl.a., at en faglig voldgift den 1. december 2015 har fortolket Fællesoverenskomstens § 22, stk. 7, og i den forbindelse fastslået, at indklagede har fremsendt et svarskrift for sent. Der var tale om et tvivlsomt fortolkningsspørgsmål, som først fandt sin afklaring ved voldgiftskendelsen. Det er fast arbejdsretlig praksis, at Arbejdsretten ikke udmåler bod, såfremt overenskomstbruddet først har kunnet konstateres efter nærmere fortolkning af overenskomsten. Bod fastsættes endvidere under hensyntagen til samtlige sagens omstændigheder, herunder i hvilken grad overtrædelserne har været undskyldelige fra overtrædernes side, jf. arbejdsretslovens § 12, stk. 5.

Der er tale om en ganske beskedent overskridelse af fristen, og klager fandt ikke anledning til at begære hovedforhandlingen i den faglige voldgift udsat på grund af fristoverskridelsen. Den for sene fremsendelse af svarskriftet har dermed ikke haft nogen betydning for sagens parter.

Arbejdsrettens bemærkninger og resultat

Arbejdsretten finder, at den omhandlede fristregel i overenskomstens § 22, stk. 7, ikke er uklar eller i øvrigt giver anledning til særlig fortolkningstvivl. Der er ikke oplyst omstændigheder, der kan anses for undskyldende, og Arbejdsretten finder, at bod for overenskomstbrud er forskyldt.

Det taler ikke for bortfald af eller for en lavere bod, at den pågældende voldgiftssag ikke blev begæret udsat, idet en beslutning herom ikke kun vil bero på den pågældende parts vurdering af forsinkelsens betydning.

Forsinkelsen var på godt 10 timer fra fristens udløb ved midnat.

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder finder Arbejdsretten, at Danske Mediers Arbejdsgiverforening for overenskomstbrud skal betale en bod på 10.000 kr.

Thi kendes for ret

Danske Mediers Arbejdsgiverforening skal inden 14 dage til Fagligt Fælles Forbund betale en bod på 10.000 kr.

I sagsomkostninger til Arbejdsretten skal Danske Mediers Arbejdsgiverforening inden samme frist betale 2.000 kr.